

Komentář k prezentaci

Vážený občané

Již delší dobu se aktivně zabývám politikou (1998) a snažím se najít příčinu a tím i vysvětlení bujení korupce, nárůstu kriminality, ekonomických a hospodářských krizí, válek a zločinů proti lidskosti, mám za to, že jsem ji našel, a proto jsem se rozhodl vystoupit na mezinárodní vědecké konferenci se svou prezentací, kterou nyní po přeložení do českého jazyka i s vypracovaným komentářem chci přiblížit veřejnosti.

V květnu roku 2011 jsem se zúčastnil Mezinárodní vědecké konference ve Varšavě na téma „Mezikulturní vzdělávání a výchova k míru“ (obr. č. 1), kde jsem vystoupil s prezentací před řadou významných akademiků různých evropských zemí. Rád bych podotknul, že jsem byl jediný zástupce, který reprezentoval politické strany nebo politická hnutí (obr. č. 2).

Ve svém vystoupení (obr. č. 3) s názvem „Společnost a evoluce“ jsem se zaměřil na vědecký přístup k politice a vývoji společnosti. Představil jsem společnost jako živý organismus (obdoba např. smečky vlků, mraveniště, včelstvo apod.) a platnost zákonitostí evoluce pro ni.

Lidské společnosti mohou být různého druhu: rodina, rozličné organizace, instituce (školy), stát, nadnárodní společnosti, mezinárodní svazky apod. (obr. č. 4). Ukázal jsem na příkladech rozvoj, úpadek, poranění, nemoci, zánik a vznik nové společnosti. Charakterizoval jsem pohraničí (obr. č. 5) jako styk alespoň dvou organismů a na příkladech představil jejich vzájemné chování (symbióza, cizopasnictví, predátor, lhostejnost a tolerance). Podtrhl jsem, že výchova k míru je zejména výchovou k toleranci a symbióze a poukázal jsem na věkové zvláštnosti (obr. č. 6). V procesu výchovy k míru jsem podtrhl nezdravé množství agrese ve sdělovacích prostředcích, internetu, filmech a počítačových hrách, připomněl jsem poučku „čemu věnuješ pozornost, to dostáváš“ a zdůraznil, že mozek se rozvíjí tak, jak je zatěžován.

Významnou část prezentace jsem věnoval nervové soustavě živých organismů (obr. č. 7), která je klíčová v jeho chování. Zdůraznil jsem, že slouží k zachycení a zpracování podnětů působících na organismus a zajištění odpovídající reakce na ně. Tuto činnost ve společnosti známe pod pojmem politika, a proto lze říct, že buňky nervové soustavy státu tvoří politici. Stát potřebuje a má nervovou soustavu, kterou bychom mohli přirovnat k nervové soustavě vyšších organismů, tj. centrální nervovou soustavu – parlament a periferní nervovou soustavu – komunální politika. Rodina má nervovou soustavu značně jednodušší, když špatně funguje, může se rodina rozpadnout.

Zdůraznil jsem, že předpokladem dobré funkčnosti živého organismu kromě funkčnosti jednotlivých orgánů je zejména zdravá a funkční nervová soustava (obr. č. 8). Ilustroval jsem několik příkladů úrazů (poranění míchy, otřes mozku, ...), nemocí (dětské obrna, Parkinsonova nemoc, ...), nedokrvení a jejich dopad na funkčnost člověka-organismu. Navázal jsem na roli nervové soustavy, stavby buňky a s tím spojenou vhodnost buňky (jedince) k plnění požadavků kladených na nervovou buňku - politika (obr. č. 9). Společnost má specifikum v tom, že politici jsou z ní různými způsoby vybráni-voleni, a že nemají odlišnou stavbu jako např. svalová a nervová buňka, a proto významnou roli hrají znalosti, zkušenosti a vlastnosti jedince. V souvislosti s tím jsem upozornil na úchytky s důrazem na psychopatii. Představil jsem charakteristické znaky psychopatů (obr. č. 10, 11, 12) a citoval jsem také studie, které informují o možném zastoupení psychopatů ve společnosti (obr. č. 13). Podotkl jsem rovněž, že mi chybí studie, které by ukázaly, zda a nakolik se dá cíleně psychopata vychovat. Pak jsem se zeptal, zda jim známi politici vykazují znaky psychopatů. Reakce výskyt psychopatů v politice nejen napověděla, ale jasně potvrdila. Přestože psychopatie není nemoc (psychopati jsou plně zodpovědní za své činy), pro nervovou soustavu státu-politiku to nemoc znamená (obr. č. 14). Zdůraznil jsem tady, že psychopat má respekt jen z fyzické síly. Na obr. č. 15 jsem ilustroval několik příkladů zkušenosti z dějin.

Uvedl jsem, že zjištěný stav vyžaduje změnu politiků, protože oni rozhodují o tom, zda výsledky práce občanů budou využity ve prospěch společnosti či nikoliv, a že v té změně mají významnou roli učitelé na všech stupních vzdělávání (obr. č. 6 a 16). V souvislosti s tím jsem představil citát J. Á. Komenského „Učitelé by neměli být jen sloupy, které ukazují, kam jít“. Ukázal jsem, že nesprávně je chytrost upřednostňována před moudrostí a úspěšnost před prospěšností.

Na závěr v diskusi (obr. č. 17) jsme si vzájemně představili a vysvětlili význam některých pojmů (politická vůle, politická zodpovědnost, imunita politiků) jak z pohledu společnosti tak politiků, příčiny nárůstu některých patologických jevů (kriminalita, úpadek morálky, korupce, nárůst násilí) a větší ochrany zločinců než jejich obětí. Úplně v závěru jsem uvedl možnost reálné přítomnosti nadnárodního organizmu psychopatů.

Jako ocenění svého vystoupení považuji nabídku několika vysokých škol toto téma rozpracovat v doktorské práci. Rád bych ještě v závěru uvedl, že v únoru 2014 hnutí změnou stanov změnilo svůj název na **Fair play – HNPD**, zkratka hnutí HNPD zůstala, názvem chceme podtrhnout jednání vůči občanům – čestně a podle předem daných pravidel.

V Jablunkově dne 12. 3. 2014

Mgr. Jan Szotkowski, předseda HNPD